

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3837/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бендић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала Пријепоље, испостава ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 787/18 од 25.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 787/18 од 25.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 787/18 од 25.12.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прибоју П 204/2016 од 18.06.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиле АА из ... против тужене Националне службе за запошљавање РС – Филијала Пријепоље – испостава ..., ради дуга, повучена. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 787/18 од 25.12.2018. године, потврђено је решење Основног суда у Прибоју П 204/2016 од 18.06.2018. године, а жалба тужиле одбијена као неоснована.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим да је предложила да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку због правног тумачења и заштите равноправности грађана пред судом.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле против наведеног другостепеног решења. Наиме, у конкретном случају нема потребе за новим тумачењем права, нити разматрања правног питања у интересу равноправности грађана имајући у виду разлоге из којих је утврђено повлачење тужбе (тужила и њен пуномоћник, иако уредно позвани, нису приступили на заказано рочиште за главну расправу, нити су свој изостанак оправдали). Наводима ревидента да постоји потреба тумачења одредаба чланова 62. и 63. ЗПП, указује се на битне повреде одредаба парничног поступка, што није законом прописан разлог за дозвољеност посебне ревизије.

Из изложених разлога је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ст. 2. и 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против таквог решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Тужба у овом спору поднета је 26.07.2016. године ради дуга, а вредност предмета спора износи 20.000,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена одлука донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку.

С обзиром на то да се ради о спору мале вредности, ревизија тужиле није дозвољена на основу одредбе члана 468. и члана 479. став 6. ЗПП.

Стога је на основу одредбе члана 413. у вези чланова 420. став 2. и 6. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић